Kevés a traktoros Bajnán

Az idei őszön egész mezőgazdaságunkban a szokottnál jobban összetorlódtak a munkák. Ezt tapasztaltuk Bajnán is, amikor a sokrétű feladatokról beszélgettünk.

— Féltünk az idei aratástól, pedig az a munka, a mostanihoz képest szinte gyerekjáték volt — mondja Virág Gyula, az Alkotmány Termelőszövetkezet növénytermesztési agronómusa. Majd sorolni kezdi:

— Csupán szállítani valónk 600—700 vagon körül lesz az ősz folyamán. Ezen kívül, bár apróbb tételek, de együttesen ezek is jelentős gépi erőt kötnek le: ki kell juttatnunk a földekre a műtrágyát, a szervestrágyát, s mintegy 12 vagon vetőmagot. Naponta érkezik két vagon répaszelet, ezt sem lehet számításon kívül hagyni.

A felsorolást gyors számítás követi. A távolságokat figyelembevéve egy gép legfeljebb 1,5 vagon terményt tud naponta behozni. Így egyetlen szállítóeszköznek 450 nap kellene ahhoz, hogy ezeket a szállításokat elvégezhesse. Rendelkezésre pedig legfeljebb két hónap áll.

Ám az őszi munkáknak csak bizonyos hányadát jelenti a szállítás. Legalább ilyen fontos, s ugyancsak időhöz kötött feladat mintegy 1000 holdon a kalászosok elvetése.

S mindehhez, összesen 14 saját erőgép áll a termelőszövetkezet rendelkezésére. Ekkora gépparkkal optimalis időre elkészülni a vetéssel és emellett biztonságba helyezni a terményeket is — nem lehet. Ezért a feladatok sokaságának számbavétele után azonnal kérték a helyi gépállomás segítségét. Eddig azonban csak három gépet kaptak, s előre láthatólag nem is számíthatnak jóval többre.

Mit tehet ilyenkor a termelőszövetkezet vezetősége?

— Sajnos ahhoz kevés a traktorosunk, hogy váltott műszakban dolgozhassunk. Ezért ugyanazok a traktorosok maradnak éjszakára is a gépen, akik nappal is dolgoztak. Így azok az erőgépek, amelyek nappal silóznak, vagy szállítanak éjjel szántást végeznek. De tudjuk, hogy ezt a tempót sokáig bírni nem lehet. Ezért a két RS 09-es gépünk vezetői is átülnek éjszakára azokra a gépekre, amelyeknek traktorosai előzőleg éjjel-nappal dolgoztak, hogy a traktorosok egy-egy éjszakát pihenhessenek is.

Mit mond a gépállomás?

— Tizenkét gépünk áll idebent — mondja a gépállomás főmérnöke. — Ebből az egyik talajmunkáknál nem jöhet számításba, négy üzemképtelen, 3 kisebb javítás alatt van, négyre pedig nincs traktoros.

— Miért nem fordultak az üzemekhez?

— Tudomásom szerint felvettük a dorogi Szénbányászati Trösszttel a kapcsolatot. Azokat a traktorvezetőket szeretnénk kikérni, akik korábban már dolgoztak nálunk. Egyelőre azonban — amint az álló gépek mutatják — nem sok az eredmény.

— Traktorosaink minden tőlük telhetőt elkövetnek, hogy mennél nagyobb területen végezzék el a munkát naponta — folytatja. — Ha a gépükkel valami baj történik és be kell hozniuk javításra, azonnal átülnek másik traktorra, s máris indulnak vissza a határba. Van olyan traktorosunk is, aki a gyári műszak letöltése után jön hozzánk szántani.

*

A termelőszövetkezeti és gépállomási traktorosok helyt állásának számos szép példáját tapasztaltuk Bajnán. Erőfeszítéseik sokat jelentenek a jövő évi kenyér biztosításában. De ahhoz, hogy a mezőgazdaság a reá váró fontos feladatoknak eleget tehessen, nélkülözhetetlen az ipari üzemek ismételt segítsége

Ez történt Dorogon

a szakszervezeti vezetőségek ujjáválasztása óta

A SZOT és a Bányaipari Dolgozók Szakszervezete együttes határozata értelmében ez év elején a dorogi szénmedencében is újjáválasztották a szakszervezeti vezetőségeket. A választások alkalmával elhangzott beszámolók, s a tagság véleménynyilvánítása alapján kirajzolódtak a további tennivalók körvonalai. Az ez alkalommal hozott határozatok azokat a feladatokat tartalmazták, amelyek az új vezetőségek munkájának alapjául szolgáltak. Tükrözték azt a törekvést, hogy a jövőben a termelés menetével, a dolgozó emberek problémáival behatóbban kell foglalkozni.

Fél esztendő telt el e határozatok megszületése óta, s a napokban a trösztbizottság ülésén mérlegelték az eddigi eredményeket.

A választások alkalmával megfogalmazott határozati javaslatok többségében első helyre a szervezettség növelése került. Az eredmények biztatóak.

1964-ben a szénmedencében 89,3 százalékos volt a szervezettség, ez év első felében pedig 90,6.

Akadnak azonban alapszervezetek, amelyek nem foglalkoznak kellőképpen a szervezettség növelésével, ilyen a tokodi bányaüzem, a XIX-es akna, a brikettgyár és a tokodi mélyfúró vállalat.

A dolgozók szociális, kulturális ellátottságának további javítására hozott határozatok csak részben realizálódtak. Egyedül a borókási üzem használta fel az e célra biztosított összegeket. A trösztbizottság ellenőrzései során felhívta a figyelmet erre.

Általánosságban elmondható, hogy az új vezetőségek igyekeznek érvényre juttatni a határozatokat.

Legeredményesebben a borókási bizottságok munkálkodnak.

A trösztbizottság éppen a szakszervezeti munka eredményeinek növelése érdekében oktatást szervezett a különböző reszortfelelősök részére. A munkavédelmi felügyelők oktatása megtörtént. A munkásellátással, a kulturális és sportügyekkel foglalkozók, a társadalmi bizottságok tagjai, a munkaügyi döntőbizottságok elnökei és helyettesei is tanfolyamokon vettek részt.

A reszortfelelősök oktatásán sok olyan probléma vetődött fel, amelyek már a választások idején is elhangzottak: bérkérdés, normaügyek, üdültetés, segélyezés, stb. A reszortfelelősök általában igyekeznek az előadásokon hallottak alapján dolgozni, a munka mégsem halad úgy, ahogy kellene. Elsősorban azért, mert

több üzemben nincs biztosítva a munkabizottság összejövetele,

s akad szakszervezeti titkár, aki nem segít ebben. Így a reszortfelelősök a tanfolyamon elsajátított ismereteket nem tudják továbbadni. Velük szemben a trösztbizottság megfelelően eljár a jövőben, annál is inkább, mert az olyan fontos témákat hanyagolják, el mint a bérezés és a munkásvédelem.

Röviden így összegezte a trösztbizottság ülése a választás óta eltelt időszak eredményeit, s mutatott rá azokra a hiányosságokra, amelyeket a jövőben fel kell számolni.

—gós—

Hogyan nő a káposzta?

A Komáromi Állami Gazdaság perjéspusztai kertészetébe éppen akkor érkeztünk, amikor a vezető kertész legifjabb látogatóinak magyarázta a palántázás tudományát. Valamennyien szorgalmasan jegyeztek, meg is simogatták a palántákat, s — ahogy képeink bizonyítják — jól érezték magukat.

Ritkán járnak erre az almásfüzitői-felsői általános iskola III. osztályos tanulói. Amikor azonban eljönnek alaposan megnéznek mindent, hiszen a környezetismereti óra tapasztalatait majd az iskolában dolgozzák fel.

A jólsikerült kirándulás emlékei sokáig élnek a gyerekek emlékezetében, s a személyesen tapasztalt paradicsomszüret többet ér bármilyen leírásnál. Ezért az iskolások máskor is ellátogatnak majd a kertész bácsihoz, egy kis tapasztalatcserére.

(No)

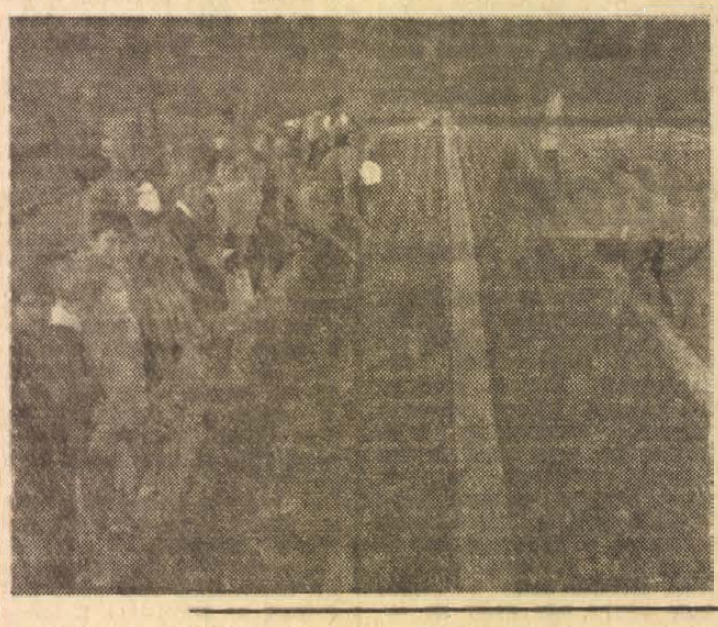

Nyugdíjas

Jólesik a jószág izzadt, légycsípte bőrének — így reggel, csordahajtás előtt — egy kis tisztogatás. Ezzel kezdi a napot az öreg nyugdíjas. Szó volt már többször róla, hogy adják el ezt a tehenet, hiszen annyi tejet, ami neki és a feleségének kell, adna egy kecske is. De bizony meg nem válna tőle. Pedig nagyon nehéz már néha... Ez a hipertónia. Egy kicsivel több munka, emelés, izgalom és máris vörös karikák táncolnak a szeme előtt. Bizony, meg kellett tanulni idős korára ennek a furcsa nevű betegségnek az elnevezését. Az este is vitatkoztak erről. Ideát volt az egyik szomszéd és ezt kérdezte: „Nem könnyebb elsétálni reggelente 1 kis köcsög tejért a boltba?"

Erre a beszélgetésre gondolt most, miközben a vakaróban maradt, puha tehénszőrt szedegette. Vigyázni kell, nehogy a jászolba, a takarmányba kerüljön a szőr. Amikor még kicsik voltak a gyerekek, labdát gyűrt nekik tehénszőrből Rugalmas, tartós játéklabdát. Most a kis unokáknak már nem kell a nagypapa szőrlabdája.

— Megyek! Vigyázz a házra! — kiáltott hátra a tornácról a felesége.

Mire az istálló ajtaból kinézhetett, már a kaput tette be maga mögött az asszony. Meleg kabát volt rajta és kaskájából kilátszott az öcska húsdaraboló bárd nyele. Répázni járnak már. És a piactérre jön értük a tsz vontatója. Bár ő is mehetne... Igaz, hogy ez a mostani már a második asszony és jóval fiatalabb nála. De éppen ezért nem enged a tehén dolgában.

Juhász volt ő 50 esztendeig. —Éjszakázó, hajnalban kelő. Sosem fordult elő, hogy a felesége vagy a gyerekei megelőzték volna a felkelésben. Most sem enged. Egy félórával mindig korábban lép le az ágyról mint a felesége. Úgy érzi— ha az asszony nem is mondja — ez ád neki becsületet a háznál. A férfi legyen mindig keményebb, bírósabb .

Hát ezért nem adja el a tehenet. Mi lenne ővele ennél a háznál, ha nem tudna reggelente tenni-venni. Vérnyomásos embernek az ágyban való álmatlan vergődés — hiszen megszokta a szeme a korai kelést — kész betegség .

Míg így gyüjtögette érveit, félfüllel az utcára figyelve, hogy nem cserget-e már a csordás, eszébe jutott még valami. Negyvenötben hallotta először ezt a szót: Öntudat. Akkor, mikor a veje a Kommunista Pártba vitte. Csak úgy körülbelül tudja, mit jelent. Illetve: érezte, ő pontosan, csak kibeszélni nem tudta volna. Érezte, hiszen ha a pártnak az elmúlt húsz esztendőben valahová kellett az ilyen ember, mint ő, ment...

Rá mindig lehetett számítani. Most már csak taggyűlésekre jár el. Ott gyakran szó esik arról, hogy kell az udvarokon a jószág. És e gondolatot - kezdettől pártolta. Még beszélt is ebben az ügyben nemrégiben a taggyűlésen...

N. P.

Járási szántási verseny Tatán

Szombaton délelőtt Tatán rendezték meg az 1965 évi járási szántási versenyt. A helybeli Egyetértés Tsz Környei úti táblájában sorakozott fel a tizenkét versenyző. Sajnálatos azonban a Tatai Tangazdaság és állami gazdaság traktorosai nem érkeztek meg a versenyre.

A versenypályák sorsolása után Ámon Ferenc, a járási tanács mezőgazdasági osztályának vezetője köszöntötte a megjelenteket és beszédében méltatta a hagyományos verseny jelentőségét.

Az ünnepi beszédet követően, Molnár Zoltán gépészmérnök ismertette a versenyszabályokat, majd a versenyzők startvonalán felsorakoztak a szántótraktorok. Röviddel ezután a magasba röppent fehér rakéta jelére megindult a verseny.

Több, mint két órán keresztül forgatták a földet a gépek. A versenybizottságnak ugyancsak nehéz dolga volt a bírálat során, hiszen a traktorosok nagyon szép munkát végeztek. Nem volt könnyű kiválasztani a legjobbakat. Az értékelés szerint a verseny eredménye: 1. Pitner Márton, Kömlődi Gépállomás; 2. Molnár Lajos, Kömlődi Gépállomás; 3. Piller István, tatai Egyetértés Tsz. A járás legjobb ifjú traktorosa pedig: Viszkeleti Géza, környei Vöröscsillag Tsz.

Az okleveleket és az értékes jutalomtárgyakat Ámon Ferenc adta át a traktorosoknak, majd végül Fülöp Mihálynak, a megyei tanács mezőgazdasági osztályvezetőjének zárószavaival ért véget a program.